

[Rahbæk Møller]

gen synes, den har brug for et andet flertal, for verden står jo ikke stille.

Hr. Waldorff spurgte, om SF har draget nogen konklusion. Ja selvfølgelig, vi har draget den konklusion, som jeg forstår at også andre af socialdemokratiets samarbejdspartnere gennem tiden har måtte drage, at løfter fra socialdemokratiets side er værdiløse. Jeg vil gerne slutte med at gentage, at vi ikke helt forstår det begavede i regeringens adfærdsmønster. Det kan ikke undgå at besværliggøre det politiske arbejde, men i den nuværende situation er det beroligende at tænke på, når hr. Arne Melchior og hr. Arne Bjerregaard udbreder sig om de løfter og de garantier, de har opnået, at verden altså ikke står stille.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg skal fortsat ikke blande mig meget i dette med, hvor længe løfter holder fra regeringens side, men jeg vil da understrege, at jeg synes, bemærkningen om, at tiden ikke står stille, nok er værd at huske på for alle.

Må jeg derefter vende mig til venstres ordfører, der siger, at vi skulle have beholdt de gamle reguleringer. Ja, det er så sandt, som det er sagt. Den, der har ændret de gamle reguleringer, er venstres skatteminister, hr. Anders Andersen, der fik gennemført, at vi afskaffede regulering efter lønindeksen og fik gennemført reguleringen efter pristallet, pristigningerne. Hr. Anders Andersen lagde heller ikke skjul på, hvorfor han gjorde det: det gav ham nogle flere penge. Og han har i et svar til mig i sin tid indrømmet, at de flere penge blev taget af de små indkomster.

Den radikale gruppe stemte mod afskaffelsen af lønreguleringen, og jeg personlig synes, at vi skulle have prøvet endnu en gang, selv om SF svigtede sidst, men det lykkedes ikke for mig at overtale den radikale gruppe til at følge mig på det punkt. Over for dette med at fastholde lønreguleringen står naturligvis det spørgsmål: ja men hvordan skulle vi så have skaffet de nødvendige penge? Ja, under VKR-regeringen havde vi i 1970 en udskrivningsprocent på 95, og fra 1971 til 1974 inklusive havde vi 91; fra 1975 til 1979 havde vi 90, og her fra 1980 går vi tilbage til 91 igen. Naturligvis kunne vi have klaret os på den måde. Vi kunne, som man ved, være gået op til 105 pct. efter udskrivningsloven.

Jeg vil gerne sige om dette med forhøjelsen af personfradraget, at den har jo flere andre følger. Det er spørgsmålet om, hvor længe kommuneskatten og kommunernes selvfinansiering gennem skat kan følge med, når vi forhøjer personfradraget. Der er også andre ting, der burde tages op til gennemdrøftelse, når vi efterhånden går til regulering af alt muligt og skærer ned på steder, hvor det er vanskeligt at skære ned. Så kunne vi måske også se på, om det er rigtigt, at vi holder personfradraget uændret. F. eks. tænker jeg her på, at vi jo kunne have et personfradrag for statskatten og et andet for kommuneskatten. Vi kunne vel også kigge på, hvem det er, der får personfradragene.

Så skal jeg bare sige én ting til hr. Waldorff, der sagde, at han ikke forstod, at jeg stemte for denne skala, for der måtte jo komme sociale sammenstød. Jeg synes, at dette med de sociale sammenstød er et meget interessant spørgsmål; det er bare ikke det, vi har til drøftelse her. Denne skala er bedre end det, regeringen har foreslået.

Flygaard (DR):

Jeg skal blot takke ministeren for de bemærkninger, han kom med, og føje til, at selvfølgelig er retsforbundet godt klar over, at en indkomstskattereform og for den sags skyld også andre reformer ikke kan gennemføres fra den ene dag til den anden og næppe heller fra det ene år til det næste. Men hvis et lovforslag, selv hvor det drejer sig om forholdsvis små ændringer, går i en retning, som man ud fra nogle reformtanker ikke kan følge, er det vel også naturligt, at man ikke kan medvirke til gennemførelsen af det pågældende lovforslag.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Der er faldet to bemærkninger, som jeg gerne vil kommentere.

Hr. Rahbæk Møller siger, at 5 måneder er altså længe nok til, at løftet ikke kan holdes. Det er ikke rigtigt, hr. Rahbæk Møller. Situationen er fortsat den, at også socialistisk folkeparti har været inddraget i drøftelser med regeringen, men socialistisk folkeparti tilkendegav klart, at der var adskillige elementer i dette oplæg til en justering af landets økonomi, som SF under ingen omstændigheder ville være med til at drøfte eller diskutere.